

Daniel Kitabı — Yüz Əlli Birinci

Məbədin Simvolizmi: İlahi və Bəşəri Bağlantının Sirlərinin Aşkarlanması

Jeff Pippenger

2024-03-22

İki çubuq birləşdirilərək bir məbəd olur. Qırx altı məbədin rəmzi olduğuna görə, şimal padşahlığının əsarəti ilə cənub padşahlığının əsarətini bir-birindən ayıran da qırx altı ildir. Axır zamanda, 1798-ci ildə müqəddəs məkanın və ordunun tapdalanması başa çatdıqda, iki çubuğu bir məbəd halında birləşdirən də qırx altı ildir. E.ə. 723-cü ildən e.ə. 677-ci ilə qədər məbəd dağıdılmış və tapdalanmışdı. 1798-ci ildə tapdalanma sona çatdı və 1844-cü ilə qədər bir məbəd ucaldılmışdı. Orada onlar bir millət, bir padşah altında olmalı və əbədiyyət boyu günah etməyi dayandırmalı idilər. Plan bu idi, lakin 1863-cü il üsyanı planı 2001-ci ilə qədər geri itələdi.

Paul kilsəni bədən, Məsihi isə baş kimi müəyyən edir və Pavel bədəni cismin simvolu kimi işlədir. Pavel üçün cism və bədən bir-birini əvəz edən anlayışlardır.

Çünki əgər bədənə görə yaşayırsınızsa, öləcəksiniz; amma əgər Ruh vasitəsilə bədənəni əməllərini öldürürsünüzsə, yaşayacaqsınız. Romalılara 8:13.

İnsan məbədinin quruluşu Allahın məbədinin quruluşuna əsaslanır. Kilsə olan bədən, fərdin məbədində cisminə müvafiqdir. Fərdin məbədində ağıl başdır, bədən isə cisimdir.

Çünki biz Onun bədəninin, Onun ətinin və Onun sümüklərinin üzvləriyik. Buna görə kişi öz atasını və anasını tərk edib öz arvadına birləşəcək və o ikisi bir bədən olacaqdır. Bu böyük bir sirdir; lakin mən Məsih və kilsə haqqında danışiram. Efeslilərə 5:30–32.

Yeddinci mələyin səsi Allahın sirrinin tamamlanması işinin başlanğıcını göstərdiyi zaman Yəhyanın ölçməli olduğu məbəd Allahın məbədi idi, lakin insanın məbədi Allahın məbədinin surətində yaradılmışdı. Bunlar bir-birinin yerinə işlədilər bilən rəmzlərdir. Musa yer üzündəki məskəni qurarkən istifadə etməli olduğu nümunə ona göstərilərkən dağda qırx altı gün qalmışdı. Həmin nümunə səmavi məbəddən götürülmüşdü.

Məsih cismani surətdə təzahür etmiş səmavi məbəd idi və O, insan məbədinin nümunəsini təmsil edir, çünki insanlar Onun surətində yaradılmışdır. Buna görə də insan məbədinin nümunəsi qırx altı xromosomla təmsil olunur.

Məbədlər peyğəmbərlik baxımından bir-birinin yerini tutur. Buna görə də, Yəhyaya ölçməsi buyurulan məbəd həyati olmadan yalnız iki bölmədən ibarət idi. Birinci bölmə insan məbədinə, yəni cəmiyyəti (gəlini), milləti, bədəni, yəni cismani təbiəti təmsil edir. İkinci bölmə ilahi məbədi, bəy bəyi, padşahı, başı, yəni zehni təmsil edir. Son günlərdə yüz qırx dörd min nəfər üçün yerinə yetirilən əbədi əhdin vədi, Hizqiyalın otuz yeddinci fəslindəki iki çubuqla təsvir edilmişdir. Bu, Yəhyanın iki bölmədən ibarət olan məbədi ilə təsvir edilmişdir. Bu, Pavelin möminin daxilində olan Məsihin sirri, izzətin ümidi barədə verdiyi dəqiq təriflərlə təsvir edilmişdir.

Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi işi, İlahiliyin bəşəriyyətlə daimi surətdə birləşdirilməsi işidir. Bu iş Yeddinci Surun səslənməsi zamanı tamamlanır. Bu birləşmə Müqəddəs Yazılarda müxtəlif yollarla, sətir üzərinə sətir şəklində təmsil olunur. Bəraət və təqdis işi bu işin teoloji terminləridir. Bəraət Məsihin bizim Əvəzkarımız kimi gördüyü işdir, təqdis işi isə Məsihin bizim Nümunəmiz kimi gördüyü işdir. Bəraət bizim göy üçün hüququmuzu, təqdis isə göy üçün yararlılığımızı təmsil edir. Bu işlərin hər ikisi Möminə Müqəddəs Ruhun iştirakı ilə gətirilir. Bu iş, əbədi əhdə qəbul edilənlərin ürəkləri və zəkaları üzərinə Allahın qanununun yazılması kimi təmsil olunur.

“Zəhin” məbəddə başın yerləşdiyi bölməni təmsil edir. Zəhin, aşağı təbiət olan bədənə qarşı olaraq, yüksək təbiət adlanan şeydir. Zəhin düşüncələrimizlə, bədən isə hisslərimizlə təmsil olunur.

“Bir çoxları gərəksiz bədbəxtlik yaşayırlar. Onlar düşüncələrini İsadən uzaqlaşdırır və onları həddən artıq öz mənlikləri üzərində cəmləşdirirlər. Kiçik çətinlikləri böyüdür və ruhdan salan sözlər danışirlər. Onlar Allahın ilahi tədbirləri üzündən gərəksiz gileylənmək kimi böyük günaha təqsirlidirlər. Sahib olduğumuz və nəyi varıqsa, hamısına görə Allaha borcluyuq. O, bizə müəyyən dərəcədə Özünün malik olduğu qüvvələrə bənzər qabiliyyətlər vermişdir; və biz bu qabiliyyətləri öz mənliyimizi razı salmaq və ucaldatmaq üçün deyil, Onu izzətləndirmək üçün ciddi səylə inkişaf etdirməliyik.”

“Zehnimizin Allaha sədaqətdən döndərilməsinə yol verməməliyik. Məsih vasitəsilə biz xoşbəxt ola da bilərik və olmalıyıq da, həmçinin özünənəzarət verdişləri qazanmalıyıq. Hətta düşüncələr belə Allahın iradəsinə tabe etdirilməli, hisslər isə ağılın və dinin nəzarəti altına alınmalıdır. Təsəvvürümüz bizə ona görə verilməmişdir ki, heç bir cilovlama və intizam səyi olmadan cilovsuz qalsın və öz istədiyi kimi hərəkət etsin. Əgər düşüncələr yanıqdırsa, hisslər də yanlış olacaq; düşüncələr və hisslər birlikdə isə mənəvi xarakteri təşkil edir. Biz xristianlar olaraq düşüncələrimizi və hisslərimizi cilovlamağın bizdən tələb olunmadığına qərar verdikdə, pis mələklərin təsiri altına düşür və onların varlığını və idarəsini dəvət etmiş oluruq. Əgər təəssüratlarımıza təslim olar və düşüncələrimizin şübhə, tərəddüd və giley axarında hərəkət etməsinə yol versək, bədbəxt olacağıq və həyatımız uğursuzluqla nəticələnəcəkdir.” Review and Herald, 21 aprel 1885.

Fikirlər və hisslər birlikdə mənəvi xarakteri təşkil edir. Xarakterimiz aşağı və daha yüksək bir təbiətdən ibarətdir; ağıl daha yüksək təbiətdir, və əgər ağılın düşüncələri müqəddəsləşdirilsə, hisslərimiz də müqəddəsləşəcəkdir. Bu belədir, çünki ağıl, insanlığımızı təşkil edən bu iki təbiətdən daha yüksək, idarəedici təbiətdir. Varlığımızın bir hissəsi kimi nəzərdə tutulmuş “qüvvələr”, “müəyyən dərəcədə”, Məsihin “sahib olduğu” qüvvələrə “bənzəyir”, çünki biz Onun surətində yaradılmışıq və biz həmin “qüvvələri inkişaf etdirmək üçün ciddi səylə çalışmalıyıq.”

İnsanın ali təbiətinin, yaxud zehninin bir hissəsini təşkil edən qüvvələr hökm, yaddaş, vicdan və xüsusilə iradədir.

“Bir çoxları soruşur: ‘Özümü Allaha necə təslim etməliyəm?’ Siz özünüzü Ona vermək istəyirsiniz, lakin əxlaqi qüvvədə zəifsiniz, şübhənin əsarəti altındasınız və günahlı həyatınızın verdişləri tərəfindən idarə olunursunuz. Sizin vədləriniz və qərarlarınız qumdan hörülmüş kəndirlər kimidir. Siz düşüncələrinizi, meyllərinizi, məhəbbətlərinizi idarə edə bilmirsiniz.

Pozulmuş vədləriniz və etibardan düşmüş öhdəlikləriniz barədə bilik sizin öz səmimiyyətinizə olan etimadınızı zəiflədir və sizdə belə bir hiss yaradır ki, Allah sizi qəbul edə bilməz; lakin ümitsizliyə qapılmağa ehtiyac yoxdur. Sizin anlamalı olduğunuz şey iradənin həqiqi qüvvəsidir. Bu, insan təbiətində hökmranlıq edən gücdür, qərar vermək, yaxud seçmək qüdrətidir. Hər şey iradənin düzgün fəaliyyətindən asılıdır. Seçim qüdrətini Allah insanlara vermişdir; onu işlətmək onlara məxsusdur. Siz ürəyinizi dəyişdirə bilməzsınız, özünüzdən Allaha onun məhəbbətini verə bilməzsınız; lakin Ona xidmət etməyi seçə bilərsiniz. Siz Öz iradənizi Ona verə bilərsiniz; onda O Öz xoş niyyətinə uyğun olaraq sizdə həm istəməyi, həm də həyata keçirməyi əmələ gətirəcək. Beləliklə, sizin bütün təbiətiniz Məsihin Ruhunun idarəsi altına gətiriləcək; məhəbbətiniz Onun üzərində cəmlənəcək, düşüncələriniz Onunla ahəng içində olacaq.”

“Xeyirxahlıq və müqəddəslik arzuları müəyyən həddə qədər doğrudur; lakin burada dayanarsanız, onlar heç bir fayda verməyəcək. Bir çoxları məsihçi olmağa ümid edib bunu arzuladıqları halda həlak olacaqlar. Onlar iradələrini Allaha təslim etmək nöqtəsinə gəlmirlər. Onlar indi məsihçi olmağı seçmirlər.

“İradənin düzgün işlədilməsi vasitəsilə həyatınızda tam bir dəyişiklik edilə bilər. İradənizi Məsihə təslim etməklə, siz bütün hökmranlıqların və qüvvələrin fəvqündə olan qüdrətlə birləşirsiniz. Sizi sarsılmaz saxlamaq üçün yuxarıdan gücə malik olacaqsınız və beləliklə, Allaha daimi təslimiyyət vasitəsilə yeni həyatı, yəni iman həyatını yaşamağa qadir ediləcəksiniz.” Məsihə Aparan Yol, 47, 48.

İradənin qüvvəsi insan təbiətindəki “idarəedici qüvvə”dir və bu idarəedici, insan məbədinin “bütün rəisliklərdən və hakimiyyətlərdən üstün olan qüvvə” ilə əlaqəli bölməsində yerləşir. İnsan məbədinə İlahiliklə bəşəriyyətin birləşməsinin baş verdiyi yer ruhun qalasıdır. Hər bir insanın bir qalası vardır və o qala ya Məsih tərəfindən tutulur, ya da Məsihin baş düşməni tərəfindən.

“Kristus canın qalasına sahib çıxanda, insan varlığı Onunla bir olur. Və Məsihlə bir olan, bu birliyini qoruyub saxlayan, Onu ürəkdə taxta çıxaran və Onun əmrlərinə itaət edən şəxs şərinin tələlərindən amandadır. Məsihlə birləşərək, o, Məsihin lütfələrini özündə toplayır və canları Ona qazanmaq işində qüvvəni, səmərəliliyi və gücü Rəbbə həsr edir. Xilaskar ilə əməkdaşlıq etməklə o, Allahın işlədiyi vasitəyə çevrilir. Sonra Şeytan gəlib cana sahib olmağa çalışanda görür ki, Məsih onu silahlı güclü adamdan daha qüvvətli etmişdir.” Review and Herald, 12 dekabr 1899.

Canın qalası insanın qəlbi və zehnidir. Yeni əhdin vədi imanlı üçün üç əsas vədi müəyyən edir. Ona yaşamaq üçün bir torpaq veriləcəyi vəd olunur; necə ki, Eden bağı Adəm və Həvva üçün idi və bu da Öz əhdində qədim İsrail üçün vəd olunmuş torpağı təmsil edirdi; o da öz növbəsində ruhani İsrail üçün ruhani, izzətli torpağı təmsil edirdi; və bu üçü də, sətir üstə sətir, Onun qalib gəldiyi kimi qalib gələnlər üçün yeni edilmiş yer üzü vədinə şəhadət edir.

Adəm və Həvva günah etdikdə, onlar “yeddi vaxt” üçün Eden bağından “dağıdıldılar”, və yeddi minillikdən sonra yer yenilənir və Eden bağı bərpa olunur. Qədim İsrailin “yeddi vaxt” üçün dağıdılması, Adəm və Həvvanın dağıdılması ilə tipik surətdə əvvəlcədən göstərilmişdi. Əhd yaşamaq üçün bir torpaq vəd edir və bu, bərpa olunmuş Eden vədi idi. Müqəddəs məkanın və

qoşunun tapdalanması, Adəmin günahı ilə başlamış olan bəşər ailəsi daxilində günahın getdikcə artan şiddətlənməsini təmsil edir.

Əhdin qalan iki vədi bunlardır ki, sadıqlər yeni bir bədən və yeni bir ağıl, yəni Məsihin aqlını alacaqlar. Bədən cismani təbiətdir, aşağı təbiətdir və Məsihlə münasibətdə kilsədir. Ağıl isə yüksək təbiətdir; bu, Bacı Uaytın “canın qalası” kimi müəyyən etdiyi şeydir. Pavel açıq şəkildə öyrədir ki, biz Müjdənin tələblərini qəbul etdiyimiz anda, yəni saleh sayıldığımız zaman, Məsihin aqlını alırıq. O həmçinin öyrədir ki, biz yeni və izzətləndirilmiş bədəni İkinci Gəlişədək almırıq.

Budur, sizə bir sirr açıram: Biz hamımız yuxuya getməyəcəyik, lakin hamımız dəyişdiriləcəyik; bir anda, göz qırpmında, son şeypurda. Çünki şeypur səslənəcək, ölürlər çürüməz olaraq dirildiləcək və biz dəyişdiriləcəyik. Zira bu çürüyən bədən çürüməzliyi geyinməlidir və bu fani bədən ölməzliyi geyinməlidir. Beləcə, bu çürüyən bədən çürüməzliyi geyindikdə və bu fani bədən ölməzliyi geyindikdə, onda yazılmış olan söz yerinə yetəcək: “Ölüm qələbə içində uduldu”. Ey ölüm, sənin neştərin haradadır? Ey qəbir, sənin qələbənin haradadır? Ölümün neştəri günahdır; günahın qüvvəsi isə Qanundur. 1 Korinfilərə 15:51–56.

Yəhyanın dediyinə görə, bu cür yanlış təlimlərə inananların anti-Məsih olduğunu müəyyən edən bir təlim belə iddia edir ki, Məsih heç vaxt Adəmin günahından etibarən bəşər ailəsinə təsir göstərməyə başlamış günahın nəticələrinə məruz qalan bir bədəni qəbul etməmişdir.

Bədən almış olaraq gəlmiş İsa Məsihi iqrar etməyən hər bir ruh Allahdan deyildir; və bu, gələcəyini eşitdiyiniz dəccalın ruhudur; o artıq indi də dünyadadır. 1 Yəhya 4:3.

“Qüsursuz Hamiləqalma”nı öyrədən Babilin (antikristin) şərabı belə iddia edir ki, İsanın doğuluşu kamil bəşəriyyətlə (Məryəm) ilahiliyin (Müqəddəs Ruhun) bir hamiləqalmasına əsaslınsın deyər, Məryəm də günahdan əvvəl Adəm və Həvva necə idilərsə, eləcə kamil edilmişdi. Qüsursuz Hamiləqalma haqqında yalan təlim İsanın Məryəmin bətnində nə vaxt hamilə qaldığını deyil, Məryəmin Adəm və Həvvanın kamilliyi ilə necə hamilə qaldığını əsas götürür. İnsanı xilas etmək üçün gələndə Məsihin Öz üzərinə aldığı cismnin günahsız cism olduğunu və irsiyyətin təsirlərini özündə daşımadığını irəli sürmək antikrist təlimidir.

Çünki bir çox aldadıcılar dünyaya daxil olmuşlar; onlar İsa Məsihin cismani surətdə gəldiyini etiraf etmirlər. Beləsi aldadıcı və anti-Məsihdir. 2 Yəhya 1:7.

Məsih dirildildikdə, ilham diqqətlə göstərir ki, O artıq izzətləndirilmiş bir bədənə malik idi. Onun dirilməsi İkinci Gəliş zamanı salehlərin dirilməsini təmsil edirdi və yeni bədən haqqında əhd vədini də məhz orada alırıq.

“Məsihin Öz Atasının taxtına yüksələcəyi vaxt yetişmişdi. İlahi Qalib kimi O, qələbə qənimətləri ilə birlikdə göylərin saraylarına qayıtmaq üzrə idi. Ölümündən əvvəl O, Atasına belə bəyan etmişdi: «Mənə gördürmək üçün verdiyin işi tamamladım». Yəhya 17:4. Dirildikdən sonra O, bir müddət yer üzündə qaldı ki, şagirdləri Onun dirilmiş və izzətləndirilmiş bədəninə alışsınlar. İndi ayrılıq vaxtı gəlmişdi. O, yaşayan bir Xilaskar olduğu həqiqətini təsdiq etmişdi. Şagirdlərinin artıq Onu məzarla əlaqələndirmələrinə ehtiyac yox idi. Onlar Onu səma kainatının önündə izzətləndirilmiş halda düşünə bilərdilər.” Əsrlərin Arzusu,

Yaşamaq üçün bir diyar haqqında əhd vədi, Eden bərpa olunduqda və birinci Adəmin bəşəriyyətinin “yeddi dəfə” (yeddi min il) davam edən səpələnməsi sona çatdıqda, yenilənmiş yer üzündə yerinə yetirilir. Yeni və izzətli bədən barədə əhd vədi isə İkinci Gəlişdə, bir göz qırpmında bəxş edilir.

“Bet-Lexem hekayəsi tükənməz bir mövzudur. Onda ‘Allahın hikmətinin və biliyinin sərvətinin dərinliyi’ gizlidir.” Romalılara 11:33. Biz Xilaskarın göylərin taxtını axurla, səcdə edən mələklərin ünsiyyətini tövlə heyvanları ilə dəyişməkdəki qurbanına heyran qalırıq. İnsan qüruru və özünəyeterliyi Onun hüsurunda məzəmmət olunur. Lakin bu, Onun heyvətamiz alçalmasının yalnız başlanğıcı idi. Allah Oğlu üçün, hətta Adəm Edəndə öz məsumluğu içində dayanarkən belə, insan təbiətini qəbul etmək belə, demək olar ki, sonsuz bir alçalma olardı. Ancaq İsa, bəşər nəsli dörd min illik günah nəticəsində zəiflədiyi zaman insanlığı qəbul etdi. Adəmin hər bir övladı kimi, O da irsiyyətin böyük qanununun fəaliyyətinin nəticələrini qəbul etdi. Bu nəticələrin nə olduğu Onun yer üzündəki əcdadlarının tarixində göstərilir. O, belə bir irsiyyətlə bizim kədərlərimizi və sınaqlarımızı paylaşmaq və bizə günahsız bir həyatın nümunəsini vermək üçün gəldi.” Əsrlərin Arzusu, 48.

İnsan Müjdənin tələblərinə cavab verdiyi zaman, o anda və oradaca yeni bir düşüncə, yəni Məsihin düşüncəsini alır; lakin bədən, yaxud Paulun onu adlandırdığı kimi cismani təbiət, İkinci Gəliş zamanı dəyişdirilir. Hisslərdən ibarət olan aşağı təbiət dönmə zamanı aradan qaldırılmaz. Əxlaqi xarakterin bir hissəsini təşkil edən həmin hissələr İkinci Gəlişə qədər qalır. Həmin hissələr hormonal sistemlə əlaqəli olan emosional sistemi təmsil edir. Onlar sinir sistemi ilə əlaqəli olan duyğuları təmsil edir. İnsanın aşağı təbiətinin hissələr hesab edilən bütün ünsürləri iki əsas kateqoriyaya bölünür. Hisslərin bir növü əcdadlarımızdan irsən aldığımız meyllərdir, digər növ hissələr isə öz seçimlərimizlə inkişaf etdirdiyimiz qazanılmış meyllərdir.

Bəzi irsi meyllər sadəcə olaraq insan təbiətinin bir hissəsidir, irsi meyllərin bəzi növləri isə pislik etməyə yönəlmişdir. Bəslənib formalaşdırılmış hiss növləri bizim öz seçimlərimizlə bərqərar etdiklərimizdir, irsi meyllər isə “irsyyətin böyük qanunu” vasitəsilə ötürülür.

İsa “bəşər övladı dörd min illik günah nəticəsində zəiflədiyi zaman insan təbiətini qəbul etdi. Adəmin hər bir övladı kimi, O da irsiyyətin böyük qanununun fəaliyyətinin nəticələrini Öz üzərinə götürdü. Bu nəticələrin nədən ibarət olduğu Onun yer üzündəki əcdadlarının tarixində göstərilir. O, kədərlərimizi və sınaqlarımızı paylaşmaq, həmçinin bizə günahsız bir həyatın nümunəsini vermək üçün belə bir irsiyyətlə gəldi.” İrsiyyətin böyük qanununun dörd min illik fəaliyyətinin nəticələrinə malik olduğu halda, İsa Öz iradəsini işə salmaqla həmin meylləri həmişə təbəçilik altında saxladı və heç vaxt bir dəfə də olsun hər hansı günahlı hissələrin yetişdirilməsində iştirak etmədi.

Əgər İsa, Adəmlə Həvvanın günaha düşməzdən əvvəl təmsil olunduğu kimi, insanlığın dörd min illik tənəzzül ərzində məruz qaldığı zəifləmənin nəticələrini qəbul etmədən insan bədənini qəbul etmiş olsaydı, onda O, Allahın hər bir övladının necə qələbə çala biləcəyinə dair bir Nümunə təqdim etməzdi.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Bir çoxları Məsihlə Şeytan arasındakı bu mübarizəyə öz həyatları ilə xüsusi bir əlaqəsi olmayan bir şey kimi baxırlar; və onlar üçün bunun az marağı vardır. Lakin hər bir insan qəlbinin hüdudları daxilində bu mübahisə təkrarlanır. Heç kəs Allahın xidmətinə qoşulmaq üçün şərin sıralarını tərk etməz ki, Şeytanın hücumları ilə qarşılaşmasın. Məsihin müqavimət göstərdiyi şirnikdirmələr elə o şirnikdirmələr idi ki, biz onları dəf etməyi çox çətin sayırıq. Onlar Ona, Onun xarakteri bizimkindən nə qədər üstün idisə, bir o qədər daha böyük dərəcədə yönəldilmişdi. Dünyanın günahlarının dəhşətli ağırlığı Onun üzərində olduğu halda, Məsih iştaha, dünya məhəbbətinə və insanı lovğalığa aparən nümayiş sevgisinə dair sınağa tab gətirdi. Adəm və Həvvanı məğlub edən, bizi isə belə asanlıqla məğlub edən sınaqlar bunlar idi.

“Şeytan Adəmin günahını Allahın qanununun ədalətsiz olduğuna və ona itaət etməyin mümkün olmadığına dəlil kimi göstərmişdi. Məsih bizim bəşəriyyətimizdə Adəmin uğursuzluğunu satın almalı idi. Lakin Adəm sınağa çəkən tərəfindən hücumla məruz qaldıqda, günahın təsirlərindən heç biri onun üzərində deyildi. O, kamil insanlığın qüvvəsində dayanırdı, aqlın və bədənə tam qüvvətinə malik idi. O, Edenin izzəti ilə əhatə olunmuşdu və hər gün səmavi varlıqlarla ünsiyyətdə idi. İsa Şeytanla mübarizə aparmaq üçün səhraya daxil olduqda isə vəziyyət belə deyildi. Dörd min il ərzində insan nəsli cismani qüvvədə, zehni gücdə və mənəvi dəyərdə zəifləyirdi; və Məsih pozulmuş bəşəriyyətin zəifliklərini Öz üzərinə götürdü. Yalnız bu yolla O, insanı alçalmış vəziyyətinin ən dərin uçurumlarından xilas edə bilirdi.”

“Bir çoxları iddia edirlər ki, Məsihin sınaq qarşısında məğlub edilməsi qeyri-mümkün idi. O halda O, Adəmin mövqeyinə yerləşdirilə bilməzdi; Adəmin qazana bilmədiyini qələbəni O da qazana bilməzdi. Əgər bizim hər hansı mənada Məsihin keçirdiyindən daha ağır bir mübarizəmiz varsa, onda O bizə kömək etməyə qadir olmazdı. Lakin Xilaskarımız bütün məsuliyyətləri ilə birlikdə bəşəri təbiəti Öz üzərinə götürdü. O, sınağa təslim olmaq imkanı ilə insan təbiətini qəbul etdi. Bizim daşımamızı olduğu elə bir yük yoxdur ki, O onu çəkib dözməmiş olsun.

“Məsihlə də, Eden bağındakı müqəddəs cütlükdə olduğu kimi, iştaha ilk böyük sınağın əsasını təşkil edirdi. Məhz fəlakətin başladığı yerdə bizim satın alınmamız işi başlanmalıdır. Adəm iştahaya uymaqla necə yıxılırsa, Məsih də iştahanı inkar etməklə qələbə çalmalıdır. ‘O, qırx gün və qırx gecə oruc tutduqdan sonra acdı. Sınağa çəkən Onun yanına gəlib dedi: Əgər Sən Allahın Oğlusansansa, əmr et ki, bu daşlar çörəyə çevrilsin. Amma O cavab verib dedi: Yazılmışdır: İnsan təkcə çörəklə deyil, Allahın ağzından çıxan hər bir sözlə yaşayar.’”

“Adəmdən Məsihin dövrünədək özünə həzz vermə iştah və ehtirasların gücünü o dərəcədə artırmışdı ki, onlar demək olar, məhdudiyyətsiz hökmranlıq edirdilər. Beləliklə, insanlar alçalmış və xəstəliyə düşər olmuşdular, və özlərindən bu vəziyyətə qalib gəlmələri qeyri-mümkün idi. İnsan naminə, Məsih ən ağır sınağa tab gətirərək qalib gəldi. Bizim xatirimizə O, aclıqdan və ya ölümdən daha güclü olan bir özünə nəzarət göstərdi. Və bu ilk qələbənin içində qaranlıq qüvvələri ilə olan bütün mübarizələrimizə daxil olan başqa məsələlər də ehtiva olunurdu.” The Desire of Ages, 117.